

LỄ CHÚA THĂNG THIÊN

Đan viện Châu Sơn - ngày 14 tháng 5 năm 2026

Bài đọc: Cv 1,1-11; Ep 1,17-23; Mt 28,16-20

“Nhóm Mười Một môn đệ đi tới miền Galilê, đến ngọn núi Chúa Giêsu đã truyền cho các ông đến. Khi thấy Người, các ông bái lạy, nhưng có mấy ông còn hoài nghi. Chúa Giêsu đến gần” (Mt 28,16-18)

Trong trình thuật về biến cố Thăng Thiên được ghi lại trong Tin mừng thánh Matthêu: trước khi rời xa, Chúa Giêsu đã đến bên các môn đệ, những người còn hoài nghi về sự hiện diện của Người. Các môn đệ phủ phục xuống, gần như với lòng kính sợ, nhưng đồng thời họ cũng có sự nghi ngờ. Vì thế, Chúa Giêsu đến gần hơn nữa, làm cho sự hiện diện của Người trở nên rõ ràng hơn trước đôi mắt và đôi tai của các môn đệ. Có lẽ vài người trong họ thậm chí còn có thể đụng chạm đến Người. Chỉ khi đã thuyết phục họ rằng Người thật sự hiện diện, Người thật sự ở gần họ, Chúa Giêsu mới nói với họ: “Anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ” (Mt 28,19). Người sai họ đi khắp thế gian, xa nơi họ đang hiện diện lúc này, xa Giêrusalem. Và sau khi trao sứ vụ ấy, Chúa Giêsu lên trời, rời xa họ để về cùng Chúa Cha.

Người ta có thể nghĩ rằng niềm tin vào sự hiện diện của Chúa Giêsu sẽ chỉ còn tồn tại nơi các môn đệ như một ký ức đơn thuần về việc đã thấy, đã nghe và đã chạm đến Người trong lần gặp gỡ cuối cùng này. Nhưng làm sao những con người nghèo hèn ấy có thể chắc chắn sẽ tin trung với một Đấng Hiện Diện, Đấng lên trời, và chính họ cũng sẽ phải rời đi vào thế gian?

Tuy nhiên, Chúa Giêsu đã nói một lời sau cùng, là lời ngăn chặn mãi mãi về sự lo lắng nơi các môn đệ và Hội Thánh, là phải nỗ lực bằng sức riêng và khả năng riêng, đó là sự bảo đảm về hồng ân hiện diện của Chúa Kitô: “Và đây, Thầy ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế.” (Mt 28,20)

Tất cả đều được chứa đựng trong lời sau cùng này của Chúa Giêsu, bởi vì trong lời sau cùng ấy, Chúa Giêsu đã trao ban chính mình, hồng ân về sự hiện diện của Người trao tặng chúng ta, mỗi ngày và cho đến tận thế. Đây không phải chỉ là một lời hứa, nhưng còn như thể Chúa Giêsu mở mắt các môn đệ để họ thấy Người luôn hiện diện, từ bây giờ cho đến muôn đời, và luôn hiện diện như lúc này đây.

Như thế, các Tông đồ hiểu rằng qua biến cố Thăng Thiên, Chúa Giêsu không rời xa Hội Thánh, nhưng đi sâu vào chính lòng Hội Thánh. Nhờ quà tặng Thánh Thần, Hội Thánh trở nên khí cụ cho sự hiện diện mỗi ngày của Chúa cho đến tận thế.

Các môn đệ sẽ không lên đường truyền giáo chỉ với một *ký ỨC* đơn thuần về Chúa Giêsu, nhưng là *với* Chúa Giêsu, cùng với Chúa Giêsu, Đấng luôn hiện diện với các ngài để đi tới toàn thể nhân loại.

Đây là ân sủng lớn lao, là sứ mạng và trách nhiệm của mỗi Kitô hữu trong mọi ơn gọi và bậc sống. Vì thế, đó cũng là sứ mạng và trách nhiệm lớn lao của chúng ta trong việc sống ơn gọi đan tu.

“Này đây, Thầy ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế.” Trên môi miệng Chúa Giêsu, cụm từ “tận thế” không thể chỉ đơn thuần có nghĩa là sự hủy diệt cuối cùng của thế giới; nhưng đúng hơn có nghĩa là “sự hoàn tất”, “sự viên mãn”, “đích điểm đi tới”. Chúa Kitô vinh hiển luôn ở với chúng ta để dẫn đưa thế giới – qua đức tin, đức mến và đức cậy của chúng ta – đạt đến sự viên mãn trong Người, nơi Chúa Cha và nhờ hoạt động của Chúa Thánh Thần.

Hiệp thông của chúng ta với Chúa Giêsu, trong đời sống cá nhân lẫn trong đời sống cộng đoàn, thật quan trọng biết bao! Tại sao vậy? Bởi vì sự hiệp thông của chúng ta với Chúa Giêsu dẫn đưa thế giới tới sự viên mãn, tới định mệnh tối hậu và vĩnh cửu của nó.

Chúng ta phải ý thức điều ấy để không làm cho ân sủng về sự hiện diện mỗi ngày và mãi mãi của Chúa trở nên vô ích và cần cỗi nơi Bí tích Thánh Thể, trong cộng đoàn của chúng ta, trong Lời Chúa, nơi những anh chị em đang cần tình yêu thương và trong con tim của chúng ta. Ân sủng ấy không chỉ dành cho chúng ta, nhưng dành cho tất cả mọi người.

Thiên Chúa ban cho chúng ta một ơn gọi vừa đơn sơ vừa vô biên: ơn gọi cùng nhau vun trồng, một cách đơn sơ, về tình bạn với Chúa Giêsu, Đấng đã để Thần Khí của Chúa Cha đưa toàn thể nhân loại, toàn bộ lịch sử và toàn thể vũ trụ đạt tới sự hoàn tất của chúng trong Chúa Kitô vinh hiển, Đấng đang ngự bên hữu Chúa Cha, đang chờ đợi chúng ta, lôi kéo chúng ta và đón nhận chúng ta.

Cha Mauro-Giuseppe Lepori
Tổng phụ Dòng Xitô OCist